

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การปกครองท้องถิ่นกำหนดขึ้นบนพื้นฐานทางทฤษฎีการกระจายอำนาจและอุดมการณ์ของประชาธิปไตย ซึ่งมุ่งเปิดโอกาสและสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมืองและกิจกรรมการปกครองตนเองในระดับหนึ่ง ซึ่งเห็นได้จากลักษณะสำคัญของการปกครองท้องถิ่น ที่เน้นการมีอำนาจอิสระในการปกครองตนเอง มีการเลือกตั้ง มีองค์การหรือสถาบันที่จำเป็นในการปกครองตนเอง และที่สำคัญคือประชาชนในท้องถิ่นจะมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองอย่างกว้างขวาง ซึ่งหากพิจารณาถึงความสำคัญของการปกครองท้องถิ่นนั้นถือว่า การปกครองท้องถิ่นถือว่าเป็นรากฐานของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย เป็นสถาบันฝึกสอนการเมืองการปกครองให้แก่ประชาชน การปกครองท้องถิ่นเป็นการแบ่งเบาระยะของรัฐบาลเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนปกครองตนเอง การแก้ปัญหาและตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น และการปกครองท้องถิ่นเป็นแหล่งสร้างผู้นำทางการเมือง (โกวิทย์ พวงงาม , 2552 : 26 - 27)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรที่มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนนโยบายในการพัฒนาประเทศ ซึ่งความสำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีบทบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญการปกครองประเทศ โดยในปัจจุบันประเทศไทยอยู่ภายใต้การปกครองในระบอบประชาธิปไตย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ตามหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์นั้น การกระจายอำนาจจากส่วนกลาง (Decentralization) ให้ประชาชนในท้องถิ่นต่างๆ ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารท้องถิ่น (Local Administration) ของตนเอง นอกจากนี้ ยังมีบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ที่ถือว่าเป็นกฎหมายที่พัฒนาการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดการบริการสาธารณะ การจัดสรรสัดส่วนภาษีและอากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีการกำหนดสัดส่วนที่แตกต่างกัน

ตามรูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งการจัดระเบียบการบริหารราชการ ส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันมีสองระบบ คือ ระบบทั่วไปได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และระบบพิเศษ คือ กรุงเทพมหานคร และเมือง พิทยา (โกวิทย์ พวงงาม , 2552 : 139)

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นรูปแบบหนึ่งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่นับว่าเป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับประชาชน โดยเฉพาะประชาชนในพื้นที่ชนบท มากที่สุด โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและ องค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2552 กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วย สภาองค์การบริหารส่วนตำบลและ นายองค์การบริหารส่วนตำบล โดยสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ในทางนิติ บัญญัติ ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหมู่บ้านละสองคน ซึ่งเลือกตั้งโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในกรณีที่มีเพียงหมู่บ้านเดียวให้มีสมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหกคน ในกรณีที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้มี สองหมู่บ้านให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหาร ส่วนตำบลหมู่บ้านละสามคน ในส่วนของนายองค์การบริหารส่วนตำบล มาจากการ เลือกตั้งโดยตรงของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง นายองค์การบริหารส่วนตำบลทำหน้าที่ ด้านบริหาร ตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ.2545 ซึ่งมีสาระสำคัญกำหนดให้นายองค์การบริหารส่วนตำบล มาจากการเลือกตั้ง โดยตรงของประชาชนนั้น โดยเริ่มครั้งแรกในวันที่ 31 กรกฎาคม 2548 และในการ เลือกตั้งผู้สมัครรับเลือกตั้งแต่ละคนมีกลยุทธ์ รูปแบบ และกลวิธี ที่แตกต่างกันในการ โน้มน้าวให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งตัดสินใจเลือกตนเอง ทั้งนี้ผู้ศึกษาเห็นว่านายองค์การบริหาร ส่วนตำบล เป็นผู้มีความสำคัญในการขับเคลื่อนและบริหารราชการขององค์การบริหาร ส่วนตำบล ตั้งแต่ระดับการกำหนดนโยบายและรับผิดชอบต่อผลสัมฤทธิ์ของนโยบายนั้น และเมื่อพิจารณาบทบาท อำนาจหน้าที่ของนายองค์การบริหารส่วนตำบล ตามที่ได้ บัญญัติไว้ใน มาตรา 59 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2552 นั้น กำหนดไว้โดยมีสาระที่สำคัญ ที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายโดยที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย และรับผิดชอบในการบริหาร ราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาของ

องค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบข้อบังคับของทางราชการ การสั่ง อนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล การแต่งตั้งและถอดถอน รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและเลขาธิการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล การวางระเบียบเพื่อให้งานขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปด้วยความเรียบร้อย การรักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติขององค์การบริหารส่วนตำบล และการปฏิบัติหน้าที่อื่น ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2552 : 139 - 102)

ในสภาพสังคมปัจจุบันในระบอบประชาธิปไตยของประเทศไทยทั้งในระดับชาติ และระดับท้องถิ่นที่ผ่านมา สังคมไทยมุ่งความสำเร็จทางวัตถุ คนในสังคมแสวงหา ความสำเร็จในชีวิตทางด้านเศรษฐกิจ แสวงหาอำนาจ แสวงหาผลประโยชน์ ทำให้สภาพ ปัจจุบันสังคมไทยเริ่มอ่อนแอ และเผชิญกับภาวะวิกฤติหลายด้าน ทั้งด้านการเมือง การศึกษา ศาสนา เศรษฐกิจ สังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งที่พึงวิตกกังวลยิ่ง คือ คุณธรรม จริยธรรมของคนไทยเริ่มถดถอย นำไปสู่วิกฤติให้แก่สังคมไทย เกิดการทุจริต คอรัปชั่น และประพดติมิชอบในวงการของทางราชการ “สถานการณ์ทุจริตคอรัปชั่น ของประเทศไทยในรายงานของ Transparency International นั้น คะแนนความโปร่งใส ปราศจากการคอรัปชั่นอยู่ที่ระดับ 3.5 - 4.0 คะแนน จาก 10 คะแนนมาตลอดทั้ง ๆ ที่ ประเทศไทยมีมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอรัปชั่นมากมาย (สถาบัน พระปกเกล้า, 2552 : 5)

ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจากการศึกษาวิจัยของสถาบันพระปกเกล้าเรื่อง คอรัปชั่นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผลการศึกษาพบว่า มีการร้องเรียนและ ตรวจสอบการทุจริตคอรัปชั่นหลายรูปแบบในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากการ สืบสวนเกี่ยวกับการคอรัปชั่น ในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 2 ครั้ง ในช่วงปี 2544 กับ ปี 2546 แสดงให้เห็นว่าแม้ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในระดับท้องถิ่นเกี่ยวกับการคอรัปชั่น และรับสินบนจะมีแนวโน้มที่ดีขึ้นแต่ประชาชน ประมาณ 2 ใน 3 ยังมีความเห็นว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐในระดับท้องถิ่นเกี่ยวข้องกับการ คอรัปชั่น กล่าวคือ ประชาชนร้อยละ 67.4 ในการสำรวจปี พ.ศ. 2546 เห็นว่าเจ้าหน้าที่ ของรัฐในระดับท้องถิ่นเกี่ยวข้องกับการคอรัปชั่น และรับสินบน ในจำนวนนี้ ร้อยละ 54.2 มองว่าเจ้าหน้าที่ทุจริตเกือบทุกคน ในขณะที่ประชาชนเพียงร้อยละ 32.6 เท่านั้น ที่เห็นว่าแทบจะไม่มีเจ้าหน้าที่คนใดเกี่ยวข้องกับการทุจริตเลย ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับ

ผลการสำรวจเมื่อปี พ.ศ. 2544 ถือว่าการเข้าไปเกี่ยวข้องกับภาคอรัญชั้นของเจ้าหน้าที่ระดับท้องถิ่นในสายตาของประชาชนลดลงเล็กน้อย (โกวิท พวงงาม, 2550 : 10)

ประเทศไทยมีความพยายามที่จะหาทางแก้ไขวิกฤตการณ์ดังกล่าว โดยในระดับนโยบายของประเทศ ในบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้ชี้คแนวทางและแก้ไขจุดอ่อนของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์จากรัฐธรรมนูญให้ได้มากที่สุด นอกเหนือจากการคุ้มครอง ส่งเสริม ขยายสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ลดการผูกขาดอำนาจรัฐและเพิ่มอำนาจประชาชนแล้ว การเมืองต้องมีความโปร่งใส มีคุณธรรมและจริยธรรม การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA) โดยมุ่งเน้นการพัฒนาระบบราชการไทยในด้านคุณภาพให้แก่ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สอดคล้องกับกลยุทธ์หลักในการสร้างความเป็นเลิศในระบบราชการ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย พ.ศ. 2551 - 2555 และเป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 พร้อมทั้งกำหนดข้อบังคับว่าด้วยจรรยาข้าราชการให้สอดคล้องกับลักษณะงานในส่วนราชการนั้น ทั้งนี้ เพื่อให้การบริหารราชการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีหลักธรรมาภิบาลอันจะทำให้ประชาชนเกิดความมั่นใจ ศรัทธาและไว้วางใจในการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล มีการกำหนดยุทธศาสตร์ในการสร้างระบบการกำกับดูแลตนเองที่ดี เกิดความโปร่งใส มั่นใจ และสามารถตรวจสอบได้ รวมทั้งทำให้บุคลากรปฏิบัติงานอย่างมีจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อประชาชน และต่อสังคม โดยการปลูกฝังให้เจ้าหน้าที่ของรัฐยึดถือแนวทางบริหารตามหลักทศพิธราชธรรม โดยจะเห็นได้ว่าไม่ว่ากฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับใด ๆ ต่างก็มุ่งส่งเสริมให้คนไทยเป็นผู้ที่มีจิตสำนึกที่ดี มีคุณธรรมและจริยธรรม เมื่อบุคคลในสังคมไม่มีคุณธรรมและจริยธรรมแล้วก็จะเกิดเอารัดเอาเปรียบซึ่งกันและกันค้ำึงถึงแต่ประโยชน์ส่วนตนหรือพวกพ้อง และเป็นสาเหตุหนึ่งของระบบอุปถัมภ์กับพวกพ้องตนเองซึ่งไม่สามารถตัดออกไปจากสังคมไทยได้ จึงเพียงหวังว่าเมื่อทุกคนมีสติและจิตสำนึกที่ดี มีคุณธรรมและจริยธรรมแล้วจะทำให้ปัญหาดังกล่าวลดน้อยลงไปได้บ้าง ซึ่งหลักทศพิธราชธรรม หรือราชธรรม 10 เป็นธรรมของพระราชา กิจวัตรที่พระเจ้าแผ่นดินควรประพฤติปฏิบัติ หรือคุณธรรมของผู้ปกครองบ้านเมือง หลักทศพิธราชธรรม จึงเป็นหลักธรรมของผู้ปกครองหรือบุคคลทั่วไปที่สามารถนำไปประพฤติปฏิบัติตนได้

จากความสำคัญองและความเป็นที่สังคมต้องการผู้บริหารหรือผู้ปกครองที่มีคุณธรรมและจริยธรรม โดยเฉพาะหลักทศพิธราชธรรม เป็นทางออกในการที่จะนำพาสังคมออกสู่วิกฤตการณ์ ซึ่งในระดับของการปกครองท้องถิ่นนั้น ผู้มีบทบาทสำคัญคือนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีส่วนสำคัญในการบริหารราชการและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ประกอบกับในการเลือกตั้งทุกครั้ง ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบล โนนราษี มีกลยุทธ์ รูปแบบ และกลวิธี ที่หลากหลายและแตกต่างกัน ในการโน้มน้าวให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งตัดสินใจเลือกลงคะแนนให้ตนเอง สภาพการณ์สังคมที่ต้องการผู้บริหารหรือผู้ปกครองที่มีหลักทศพิธราชธรรมในการบริหารงาน จึงทำให้ผู้ศึกษาเลือกศึกษา ปัจจัยที่ใช้ประกอบในการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบล โนนราษี อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม

คำถามการศึกษา

ในการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ใช้ประกอบการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบล โนนราษี อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม มีคำถามการศึกษา ดังนี้

1. ปัจจัยที่มีสิทธิเลือกตั้งใช้ประกอบการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบล โนนราษี อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม มีระดับความสำคัญอย่างไร
2. เปรียบเทียบระดับความสำคัญของปัจจัยที่ใช้ประกอบการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบล โนนราษี อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม จำแนกตามระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และขนาดหมู่บ้าน มีความแตกต่างกันอย่างไร
3. ข้อเสนอแนะในการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบล โนนราษี อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม มีอย่างไรบ้าง

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยที่ใช้ประกอบการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบล โนนราษี อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม

2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับความสำคัญของปัจจัยที่ใช้ประกอบการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโนนราษี อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม จำแนกตาม ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และขนาดหมู่บ้าน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโนนราษี อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม

ขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา มุ่งศึกษาปัจจัยที่มีสิทธิเลือกตั้งใช้ประกอบการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโนนราษี อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 10 ด้าน ได้แก่ การให้ แบบแผนความประพฤติ ความเสียสละ ความซื่อตรง ความอ่อนโยน ความเพียร การระงับและควบคุมอารมณ์ การไม่เบียดเบียน ความอดทน และความหนักแน่น
2. ขอบเขตด้านประชากรและประชากรกลุ่มตัวอย่าง ศึกษาจากผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโนนราษี ตามรายชื่อในทะเบียนผู้มีสิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโนนราษี อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 5,296 คน โดยมีกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโนนราษี อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม ของทั้ง 13 หมู่บ้าน ที่สุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของประชากรแต่ละหมู่บ้าน
3. ขอบเขตด้านพื้นที่ ศึกษาในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโนนราษี อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม
4. ขอบเขตด้านระยะเวลา ศึกษาระหว่างเดือน กันยายน 2556 ถึง มีนาคม 2557

กรอบแนวคิดการศึกษา

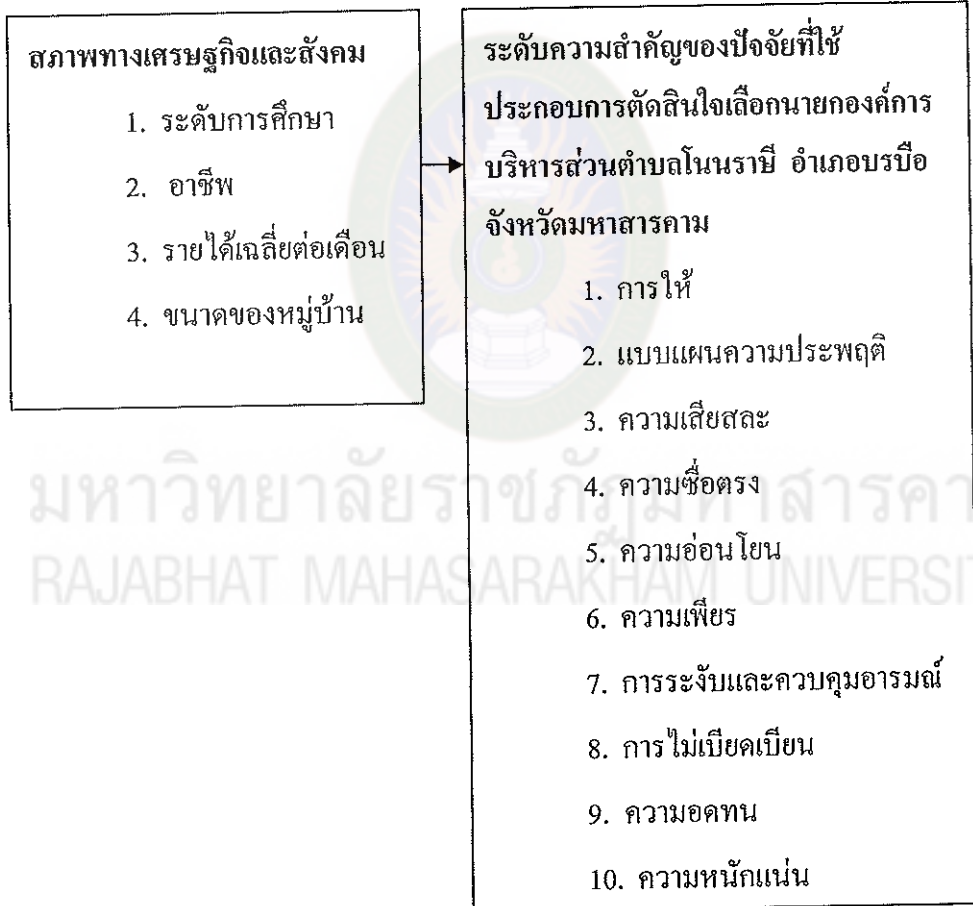
จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนั้นผู้ศึกษานำมาประยุกต์ใช้และสรุปเป็นกรอบแนวคิด ดังต่อไปนี้

ตัวแปรตาม

ตัวแปรตาม คือ ปัจจัยที่ใช้ประกอบการตัดสินใจเลือกนายกองค้การบริหาร ส่วนตำบลโนนราษี อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 10 ด้าน ได้แก่ การให้ แบบแผนความประพฤติ ความเสียสละ ความซื่อตรง ความอ่อนโยน ความเพียร การระงับและควบคุมอารมณ์ การไม่เบียดเบียน ความอดทน ความหนักแน่น

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

การเลือกตั้ง หมายถึง เลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนราษี อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม

ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง หมายถึง บุคคลที่สามารถใช้สิทธิเลือกตั้งตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2545

การตัดสินใจ หมายถึง การเลือกแนวทางหรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งมีอยู่หลายแนวทาง เพื่อตัดสินใจเลือกนายกององค์การบริหารส่วนตำบลโนนราษี อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม ของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

ปัจจัย หมายถึง การตัดสินใจใช้ประกอบการตัดสินใจเลือกนายกององค์การบริหารส่วนตำบลโนนราษี อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม

การให้ หมายถึง ให้ความช่วยเหลือบุคคลอื่น การอุทิศทรัพย์สมบัติเพื่อส่วนรวม เป็นบุคคลผู้รู้จักให้อภัยไม่พยายาบท การเสนอแนะความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์

แบบแผนความประพฤติ หมายถึง การประพฤติชอบตามทำนองคลองธรรม การปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ การประกอบอาชีพที่สุจริต การมีความสามารถในการประสานงาน

ความเสียสละ หมายถึง เสียสละผลประโยชน์ส่วนตัว การอุทิศตนเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม มุ่งมั่นทุ่มเทเพื่อเป้าหมายความสำเร็จต่อส่วนรวมเป็นที่ตั้ง

ความซื่อตรง หมายถึง การรักษาคำพูด ความโปร่งใสในการทำงาน การเปิดโอกาสให้ตรวจสอบได้ การรักษาเวลา

ความอ่อนโยน หมายถึง กิริยามารยาทอ่อนน้อมอ่อนโยน ความเสมอต้นเสมอปลาย และเป็นผู้เข้าถึงได้ง่าย การแสดงความยินดีกับผู้อื่น

ความเพียร หมายถึง มีวินัยในการใช้ชีวิต มีความกระขัยขยันข่มใจได้ มีความมานะพากเพียร มีความจริงใจในการทำงานให้เกิดประโยชน์

การระงับและการควบคุมอารมณ์ หมายถึง ความสุขุมเยือกเย็น การแก้ไขปัญหาวัยสติ และความมีเหตุผล

การไม่เบียดเบียน หมายถึง ปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความเสมอภาคยุติธรรม การยอมรับความเห็นของบุคคลอื่น การใช้อำนาจอยู่ในขอบเขตไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน มีความสามารถในการประนีประนอม สนับสนุนผู้กระทำความดี ลงโทษผู้กระทำผิดตามสมควร

ความอดทน หมายถึง อดทนต่อปัญหาที่เผชิญ มีความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่ การรู้จักพัฒนาตนเอง ไม่หมดกำลังใจในการทำงาน

ความหนักแน่น หมายถึง ยึดมั่นหลักการที่ถูกต้องในการทำงาน การยึดถือเจตจำนงของประชาชน การส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตย มีเป้าหมายในการทำงาน

ขนาดหมู่บ้าน หมายถึง หมู่บ้านขนาดเล็ก ได้แก่ หมู่บ้านที่มีจำนวนครัวเรือนไม่เกินหนึ่งร้อยครัวเรือน หมู่บ้านขนาดกลาง ได้แก่ หมู่บ้านที่มีจำนวนครัวเรือนเกินหนึ่งร้อยครัวเรือนแต่ไม่เกินสองร้อยครัวเรือน หมู่บ้านขนาดใหญ่ ได้แก่ หมู่บ้านที่มีจำนวนครัวเรือนเกินสองร้อยครัวเรือน

ประโยชน์การศึกษา

ผลการศึกษาที่ได้ ผู้ศึกษาสามารถนำไปใช้สำหรับการศึกษาที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นฐานข้อมูลให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลโนนราษี อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม สามารถนำไปพัฒนาและปรับปรุงเกี่ยวกับการเลือกตั้งนายกท้องถิ่น การเลือกตั้งระดับชาติ หรือระดับอื่น ๆ ให้ตรงกับเหตุผลและความต้องการของประชาชนและผู้ปฏิบัติตนในหน่วยงานอื่น ซึ่งทำให้การบริหารและการพัฒนาการเมืองท้องถิ่น การเมืองระดับชาติ มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น